

Skimrande julklapp. Sensuellt och humoristiskt om banden mellan Gud, ängeln och den blå hästen.

TEATER

"Längel och Hästen Blå" av Christer Dahl, fritt efter Ulf Stark.

SCEN: Dockteatern Tittut
REGI: Ing-Mari Tirén
Musik: Leif Hultqvist
DOCKOR/ SCENOGRAFI: Annika
Arnell
SPELARE: Annika Arnell, Christer
Dahl

En riktigt vemodsblå fresk med de vackraste dockor och Leif Hultqvists snöflingeklanger bjuder Tittut de yngsta och deras vuxna. Som så många andra teatergrupper har man låtit sig inspireras av Ulf Starks och Anna Höglunds bilderbok "Ängeln och den blåa hästen". Inte konstigt då det är en ovanligt sensuell och humoristisk saga om skapelse och längtan, om beroende och frihet.

Tittut går i vanlig ordning sin egen väg. Ulf Starks saga finns där, men Gud har blivit ännu barnsligare med knubbkinder à la Käthe Krusedocka. Hästen som hos Stark har en uttalat stor personlig-

het är i Christer Dahls tolkning mest en ädel springare.

MEN MELLAN människa, för att inte tala om ängel, och häst kan knyts de hetaste och fastaste band. Det är just det som är komplikationen. Gud ångrar bittert att han skapade "hästen - pesten" när Ängel rider bort mot paradiset. Gud stannar truligt hemma, han får ont i rumpan av vilda ritter. Men tre är ett heligt tal och så småningom förenas samtliga inblandade till allas förtjusning.

Ulf Starks saga har fler komplikationsnivåer än vi får del av hos Tittut. Men ändå räcker denna bearbetade berättelse till mer än väl. Bara njutningen av att se Annika Arnells mirakulösa dockor är värt besöket. Hela spelet är som en skimrande julklapp. Lugnt, engagerande och med mycket smååringsmagi.

Pia Huss

kultur@dn.se

"Längel och Hästen Blå" spelas
27-29/12 samt 2-3 januari.

Det är en njutning i sig att se Annika Arnells mirakulösa dockor i Teater Tittuts uppsättning av "Längel och Hästen Blå".

DN Måndag 27 DECEMBER
1999